

Sygn. akt VII K 482/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Małgorzata Ojrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej –

sprawy

M. S. (1) , syna I. i S. z domu S. , ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że

I. W dniu 27 stycznia 2016 r. w ruchu lądowym na terenie fabryki opon (...) SA w O. mieszczącej się na ul. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk,

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 i 3 kk postępowanie karne wobec M. S. (1) warunkowo umarza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku i orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

II. Na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 stycznia 2016 r.

III. na podstawie art. 624 § 1 pkp zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty.

Sygn. akt VII K 482/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 26 stycznia 2016r. M. S. (1) w godzinach wieczornych spożywał alkohol. Mężczyzna do godziny 22 godziny wypił 4 czy 5 butelek mocnego, sześcioprocentowego piwa. Tego wieczoru nie jadł już kolacji.

W dniu 27 stycznia 2016r. M. S. (1) na godzinę 6 rano udał się pieszo do pracy w zakładzie (...) SA. Po rozpoczęciu wykonania obowiązków służbowych mężczyzna wykonywał zleczone mu czynności.

Po godzinie 10.00 zawiadomił on swoją bezpośrednią zwierzchniczkę służbową, iż ma przystąpić do naprawy wózka, który się zepsuł. B. P. (1) poleciła mu przewiezienie dokumentów samochodem służbowym na biuro przepustek. M. S.

(1) bez sprzeciwu wykonał polecenie służbowe. Wsiadł do służbowego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), którym przejechał około 800 metrów.

Po dotarciu do biura przepustek wymieniony spotkał pracującego pracownika ochrony W. W.. Wymieniony wyczuł od kierującego woń alkoholu i wykonał o godzinie 10.25 badanie stanu jego trzeźwości. Badanie potwierdziło, iż M. S. (1) pozostawał w stanie nietrzeźwości 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W. W. , po stwierdzeniu wykonywania pracy przez osobę nietrzeźwą wezwał na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy policji oraz powiadomił przełożonych.

O godzinie 10.44 z polecenia dyżurnego skierowano na miejsce interwencji patrol policji w osobach M. K. (1) i K. S.. Wymienieni po dotarciu na teren zakładu (...) SA. przeprowadzili weryfikację badania stanu jego trzeźwości. Przeprowadzone u M. S. (1) o godzinie 11.01 badanie wykazało 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 11.31 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu a o godzinie 11.54 – 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód : wyjaśnienia M. S. k. 60v-, 14v-15 w odczytanym zakresie, zeznania B. P. k. 61, zeznania M. K. k. 8-9 , badanie k. 2, protokół k. 5, 7, świadectwo wzorcowania k. 6,).

Na terenie (...) SA. odbywa się jedynie ruch uprawnionych pojazdów służbowych, piesi zaś poruszają się oddzielnymi chodnikami, poza terenem wyznaczonych przejść dla pieszych.

(dowód : wyjaśnienia M. S. k. 60v-, 14v-15 w odczytanym zakresie, zeznania B. P. k. 61, informacja o ruch pojazdów k. 49-51).

Wyjaśniając w postępowaniu, jak i sądowym mężczyzna przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Podkreślił, iż alkohol spożywał wieczorem kiedy już nie jadł, zaś do pracy dotarł pieszo. Podkreślił, iż czuł się dobrze wobec czego wykonał polecenie i po otrzymaniu kluczyków zawiózł dokumenty na bramę. Potwierdził, że ochroniarz wyczuł od niego woń alkoholu, zaś po jego przebadaniu powiadomił policję i jego przełożonych. Zaznaczył, iż z uwagi na przedmiotowe zdarzenie został zwolniony z pracy. Podał, iż jechał samochodem służbowym i przejechał 500 – 800 metrów (k. 14v-15 w odczytanym zakresie, k. 60v).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. S. (1). Mężczyzna w toku całego postępowania tak przygotowawczego, jak i sądowego nie tylko formalnie przyznał się do jego dokonania. Podał, też szczerze przyczyny jakie legły u podstaw popełnienia zrzucanego mu czynu.

Potwierdził ilość spożytego alkoholu oraz godziny tej konsumpcji. Relacje mężczyzny złożone tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem są nie tylko szczerze, logiczne i konsekwentne to jeszcze korespondują z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, jak zeznania pozostałych świadków, czy protokoły badania stanu jego trzeźwości, wskazujące na fazę eliminacji alkoholu z jego organizmu.

Sąd za wiarygodne uznał także zeznania B. P. (1) kobieta potwierdziła, iż to na jej polecenie oskarżony wsiadł do samochodu służbowego, aby przewieźć przekazane mu dokumenty.

Wiarygodne są również zeznania M. K.. Wymieniony jest funkcjonariuszem policji, który relacjonował na temat zdarzeń z którymi miał styczność pełniąc obowiązki służbowe. Jego relacje są szczerze, pełne i konsekwentne. Potwierdzone protokołami badania stanu trzeźwości oskarżonego. Zauważyć należy, iż świadek jest dla oskarżonego osobą całkowicie obcą nie mającą interesu w bezpodstawnym oskarżaniu go.

Mając powyższe okoliczności na uwadze oraz uwzględniając wzajemne powiązanie wyjaśnień oskarżonego z zeznaniami świadków, Sąd w całości uznał wszystkie relacje za wiarygodne jako powiązane ze sobą i niesprzeczne.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zebrane w aktach w aktach sprawy w postaci protokołów badania stanów trzeźwości oskarżonego. Urządzenie którymi przeprowadzono badanie posiadało ważne świadectwo legalizacji, zaś wyniki badania stanu trzeźwości nie były przez strony kwestionowane oraz korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego co do czasu i ilości spożytego alkoholu.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał w sposób nie budzący winę oskarżonego M. S. (1) co do tego, iż w dniu 27 stycznia 2016 r. w ruchu lądowym na terenie fabryki opon (...) SA w O. mieszczącej się na ul. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego sąd za okoliczności łagodzące uznał szczerze przyznanie się do jego popełnienia, stopień stanu jego nietrzeźwości mieszczący się w dolnych granicach odpowiedzialności za przestępstwo jak i dotychczasową niekaralność. Okolicznością wymagającą uwzględnienia jest także fakt, że oskarżony nie wsiadł sam, za kierownicę samochodu, zaś dopuścił się go wykonując polecenie służbowe przewiezienia dokumentów.

Uwzględniając wskazane powyżej okoliczności łagodzące, a zwłaszcza dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd uznał iż zachodzą wobec niego przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania karnego. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 i 3 kk postępowanie karne wobec M. S. (1) warunkowo umarzył tytułem próby na okres 1 (jednego) roku orzekając jednocześnie świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

Oskarżony jest osobą dorosłą, zdającą sobie sprawę z powszechnie obowiązujących i propagowanych w masmediach przepisach prawa karnego, do których należy także przestrzeganie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wymaganie trzeźwości od jej uczestników.

W tych warunkach można mu więc było przypisać winę, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek, w tych okolicznościach, musiał zdawać sobie sprawę z przestępczości swojego działania. Niewątpliwie jego doświadczenie życiowe pozwala na ustalenie wpływu alkoholu na działanie jego organizmu. W tych warunkach wina oskarżonego nie mogła budzić wątpliwości i uznać należało, że została ona wykazana przeprowadzonymi dowodami.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające na warunkowe umorzenie wobec oskarżonego postępowania karnego określone w art. 66 § 1 i 2 k.k. Jak wynika z ww. przepisów Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przy czym obecnie instytucji tej nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie okoliczności czynu nie budziły wątpliwości. Przyjąć też należało, że zarówno wina, jak i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne, biorąc pod uwagę, stopień jego stanu nietrzeźwości w chwili czynu. Oskarżony nie był dotychczas karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, a przedmiotowe zdarzenie miało charakter incydentalny. Można więc przyjąć, że właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności, że nie popełni on ponownie przestępstwa

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie będzie wystarczające do osiągnięcia celów niniejszego postępowania karnego wobec oskarżonego, są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Nadto orzeczone środki karne są wymiernymi dolegliwościami z racji popełnionego przestępstwa.

Sąd omyłkowo wskazał podstawę prawną zaliczenia na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy - na art. 63§2 kk, gdy prawidłową podstawą jego orzeczenia winien być art. 63 §4 kk, jednakże zasadne było

zaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 stycznia 2016 r.

Uwzględniając fakt utraty pracy przez oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty.